

عنوان مقاله:

تحلیل و بررسی میزان محبت معلم بر درس دانش آموزان در مدارس

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی مطالعات کاربردی در فرآیندهای تعلیم و تربیت (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

حسین کیان مهر - کارشناسی آموزش ابتدایی دانشگاه آزاد اسلامی شهر بابک (کرمان)

خلاصه مقاله:

یک معلم باید آنقدر مهارت در کارش داشته باشد تا هیچ زمان در حین تدریس با مشکلات روبرو نشود و هنرمندانه نه فقط به کار تدریس بلکه همزمان به کار تعلیم و تربیت، سازندگی روح و فکر دانش آموز بپردازد آن زمان است که موفقیت واقعی را ایجاد می کند ولی اگر توانایی اجرا نداشته باشد حتی اگر از بهترین روش های تدریس که هر روز دچار تحول و تغییرات گوناگون می شوند آگاه باشد، چاره ساز دانش آموز و کلاس و جامعه نخواهد بود، حتی طرح درس هایی که یک معلم باید داشته باشد، اگر بهترین شیوه و روش و مکتوب به همراه خود داشته باشد موثر واقع نمی شود. در دنیای پیچیده امروز هیچکس بی نیاز از تعلیم و تربیت نیست، امروز فعالیت در مدرسه و آموختن، خود بخش عظیمی از زندگی انسان هاست. اگر معلمان با اصول و مبانی و هدف های تعلیم و تربیت، ویژگی های دانش آموزان و نیازهای آنها و روش ها و فنون تدریس آشنایی نداشته باشند، هرگز قادر نیستند به عنوان سازندگان جامعه ایفای نقش کنند. مهم ترین عامل توسعه پرورش ذهنی علمی در یک جامعه نظام آموزشی است. در این نظام از بدو ورود تا آخرین دوره تخصصی، اخلاق علمی، اجتماعی، شیوه برخورد با مسائل و مشکلات به طور مستقیم آموزش داده می شود. تدریس یکی از عناصر اصلی فرآیند آموزش، پرورش است که در کارایی نظام آموزشی نقش موثری دارد. اندیشه ها، برخوردها، روشهای نو و بدیع و خلاق عمدتاً از نظام آموزشی ما مایه می گیرد، تفکر استنباط و استنتاج در تمامی ابعاد زندگی وجود دارد. در سیستم های آموزشی، افراد زیادی مشغول به کارند و فعالیت های آنها بطور مستقیم یا غیر مستقیم در تربیت دانش آموزان و یا دانشجویان موثر است اما در این میان، نقش معلمان و اساتید و دانشگاه ها از دیگر افراد بسیار برجسته تر می نماید چنان که بیشتر اوقات را دانش آموزان در مدرسه و دانشجویان در دانشگاه زیر نظر آنها سپری می کنند.[1]

کلمات کلیدی:

محبت، روش های خلاق، دانش آموزان، معلمان.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1644233>

